

HETEDIK PARANCSOLAT

VII. Ne lopj!

Ez a bűn az Isten felé való bizalmatlanságból ered. A nem újjászületett ember nincsen élő kapcsolatban az Atyával, ezért boldogságát minél több és jobb dolog birtoklásában keresi. Így, mint minden bűn, a lopás is a szívben születik meg a következő módon:

Elégedetlenség: lázadás Isten és az Ő akarata ellen (Miért ilyen körülmények közé születtem, stb.)

Irigység: vágy, hogy azt birtokoljuk, ami nem a miénk. Hamis képzet, miszerint a más tulajdona fog engem boldoggá tenni.

Az Atya az ilyen szívet nem tudja magához ölelni, ezért kaptad meg Tőle megtérésekor az új szívet.

Az ilyen szívből származik a *lopás* bűne, amely már „csak” a betetőzése a fenti vétkeknek. Lopni nemcsak a felebaráttól, hanem az államtól és az Egyháztól is lehet.

- A felebaráttól való lopás
- A közfelfogással ellentétben a közvagyon sem szabad préda, és be kell tartanunk országunk pénzügyi törvényeit is. (Róm. 13,1-7)
Ide tartozik a sikkasztás, az adócsalás, mások bérének vagy felvett kölcsön kifizetésének visszatartása stb.
- Az egyháztól, sőt, közvetlenül Istentől lop az a Biblia szerint, aki nem adja meg, vagy csak részben fizeti meg az egyházi közösség fenntartására szolgáló *tizedet*. (Tiszta jövedelmünk egytized része) (Mal 3,8-10) vagy (Zsid 7,5)
- Fontos dolog, hogy a rám bízott anyagi dolgokra vigyázzak, a kölcsönkapott tárgyakat időben adjam vissza.
- Isten Igéje világosan tanítja, hogy minden vagyonom, minden, amit birtokolok, Isten ajándéka, amit az Ő dicsőségére kell felhasználnom. Így nagyon fontos, hogy a bajban lévőknek, a *szűkölködőknek, a szegénynek nyújtsak anyagi segítséget*, adjak kölcsön. Ha tudnék segíteni, de ezt elmulasztom, vétkezem.

Megoldás: Az Atya már elkészítette számodra életedre vonatkozó tervét – a lehető legjobbat adja neked. Megtérése után bizalmadat belé vetted, megkaptad az új szívet és elkezdted ezen az úton járni. Mindent, amire szükségünk van akaratának megéléséhez, Ő adja meg. „... a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre.” (Mt 6,32b)

Így bízatsz abba, hogy másra nincs szükséged, csak arra, amit Ő **neked** ad. Az Ő útján járva elégedett leszel, szíved és cselekedeteid is tiszták lesznek. Tudod, hogy javaidat te kaptad végtelen szeretetből, (minden más pedig csak letérít az Ő útjáról, így a halálba vezethet.)

A VII. parancsolat tehát az anyagi javainkkal való helyes kapcsolat kialakítására törekszik. Nem tulajdonosai vagyunk a dolgainknak, hanem sáfárai. A birtoklásvágy és a pénzfüggés

pedig nem csak a gazdagok rákfenéje! Akkor is lehet a pénztől függeni, amikor nincs! Ez a szív hozzáállásán múlik.

A VII. parancsolat nagyon tömör. Isten alapvető kritériuma az emberek felé, hogy más tulajdonát nem vesszük el. A megtéretlen ember is találkozik ezzel a magától értetődő elvárással és sokszor nem tud megfelelni neki, mivel az újjászületés hiányában képtelen az Atya felé irányuló tartós bizalomra. A Megváltó szívedbe költözésével **TE** már megélheted Isten teljes akaratát az életnek ezen területén is. „AZ ÉN LELKEMET ADOM BELÉTEK ÉS AZT MŰVELEM VELETEK, HOGY TÖRVÉNYEIM SZERINT ÉLJETEK...” (Ez 36,27)

Segítő kérdések a lelkiismeretvizsgálathoz:

Lázadtam-e tartósan azok ellen az anyagi körülményeim ellen, melybe születtem? – Irigykedtem-e rokonaimra, barátaimra körülményeik miatt? – Jelen volt-e valamilyen (materiális- anyagi) jellegű bálvány huzamosabb ideig az életemben? – Vettem-e el jogtalanul, ami nem az enyém? Visszaadtam-e, amit csak átmenetileg adtak nekem? – Munkahelyemen becsületesen kezeltem-e a pénzt és az egyéb értékeket? – Vigyáztam-e mindarra, amit rám bízta? Részt vettem-e szándékos rongálásban? Sikkasztottam-e, csaltam-e, követtem-e el jelentős adócsalást? Megtiszteltem-e Istent a vagyonomból? (tized) – Visszautasítottam-e szegényt rászoruló, akin segíthettem volna? – Elláttam-e vagyonomból kisgyermekeimet, gondoskodom-e idős szüleimről? Aggódok-e anyagi helyzetem miatt, vagy rá tudom bízni magam az Atya gondviselésére?